

hvem han vil, men han har Lov til at udskyde dem, der slet ikke kunne komme i Betragtning, fordi de ikke have Eksamen, og det er det, han har gjort i Hørsted. Dermed skal jeg slutte.

Berntsen: Naar jeg har begæret Ordet, er det ikke for at bidrage til at forlænge Debatten, men kun for at give et Tilsvar til det ærede Medlem for Københavns 3dje Valgkreds (Alf. Christensen) paa de Bemærkninger, han henvendte direkte til mig for et Øjeblik siden. Det ærede Medlem var jo meget indigneret over min Modstand mod, at man ved denne Lov forpligtede Statskassen til i al Fremtid aarlig at udbetale Københavns Kommune 170,000 Kr. Ja, det ærede Medlem maa tilgive mig, det er og har været og bliver selvfølgelig fremdeles mit Standpunkt, at jeg finder det aldeles uretfærdigt og ubeføjet, at man ved en Lov, der ikke berører Københavns Skolevæsen med en Tøddel, forpligter Staten til at yde et saa stort Bidrag. Det ærede Medlem mente, at mine Udtalelser vare beregnede paa at være til Brug ved et Julenummer for de moderate Blade. Ja, der er jo et gammelt Ordsprog, der hedder: Tyv tror, hver Mand stjæler; det ærede Medlem røber derved, at han stadig drømmer om, hvad Bladene skrive, hvad de mene, og hvad de tænke. Jeg maa gaa ud fra, at naar det ærede Medlem henvendte sig til mig før paa den Maade, han gjorde, var det for at yde et lille Bidrag til de radikale Blades Julenummer. Det skal jeg imidlertid lade staa hen, men naar det ærede Medlem var saa indigneret over, at jeg paa Foranledning af en Afbrydelse af det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om, at jeg tvivlede noget om det ærede Medlems og hans nærmeste københavnske Meningsfællers varme Interesse for de Skattereformer, der vare fremme i forrige Samling, skal jeg sige det ærede Medlem, hvad jeg sigtede til. Jeg sigtede til en Udtalelse, der er kommen frem her i København ved et Vælgermøde sidste Sommer fra et Medlem af Tinget, som stod den ærede Rigsdagsmand meget nær, hvor han udtalte sin Glæde over det forrige Ministeriums Fald paa følgende Maade: Vi sloge de moderate ved Valgene, vi sloge dem i Fjor paa Finansloven, og vi slaa dem i Aar gennem Ministeriet. Jeg har regnet det til det forrige Ministeriums store Fortjeneste, at det vilde stille sig i Spidsen for Gennemførelsen af nyttige Reforme og særlig af retfærdige Skattelove, ikke mindst til Gavn

for Landbruget, men naar man udtaler sin Glæde over, at det Ministerium er faldet, der vilde gennemføre den Slags Reforme, bringes jeg til at tvivle om de ærede Herrers varme Interesse for de Sager, Regeringen vilde fremme.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Københavns 3dje Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alf. Christensen: Jeg har kun faaet Ordet for en kort Bemærkning, men bliver nødt til, skønt jeg ikke før, da jeg havde Ordet, havde besluttet det, at sige et Par Ord til det ærede Medlem, der nu satte sig. Det Forsvar eller den Undskyldning, det ærede Medlem kom med, var næsten værre end ingen. Det ærede Medlem kunde ikke paavise noget eneste Eksempel paa, at vi, der tilhøre Oppositionen blandt Københavnerne her paa Rigsdagen, i Ord eller Tale eller Skrift have modarbejdet de Reedtz-Thottske Skattereformer, medens det tværtimod er vitterligt for alle og kan paavises gennem Rigsdagstidenden og paa enhver anden Maade, at vi have støttet dem. Om saa nu det ærede Medlem vil komme frem med sin gamle Kærlighed til Reedtz-Thott og sige, at vi andre have manglet denne Kærlighed, maa staa for hans Regning, det er mig ligegyldigt. Det staa fast, at han har udslynget en Beskyldning, som er grundløs og uretfærdig, og det kan han ikke komme fra. — Jeg begærede Ordet i Anledning af det, den højtærede Minister udtalte før. Jeg hørte det med oprigtig Glæde, jeg hørte det helt igennem i den Tro, at naar vi havde en saadan Talsmand for de Anskuelser, som gøre sig gældende her i Tinget, i den højtærede Ministers Person, vilde vi kunne klare os og føre vore Anskuelser igennem her i Tinget, saa at vi fik Fremskridt og ikke paa nogen Maade bleve tvungne ind i Reaktionen. Thi et mere veltalende Forsvar for Folketingets Standpunkt har jeg ikke hørt. Mig vandt det ganske; særlig vandt det mig, at den højtærede Minister grundede sit Standpunkt paa det Kendskab, han som tidligere Biskop over Lolland-Falsters Stift har til Skolevæsenet, og jeg tænkte netop, at gennem denne Sagkundskab vilde Skoleloven vinde frem og vinde godt frem. Nu kan jeg ikke kritisere den højtærede Ministers Kendskab og Kundskab til Skolevæsenet i Almindelighed, men der var dog en Bemærkning af den højtærede Minister, som sluttelig gjorde mig mismodig; det angik Besøget hos Skolelærerne i Maribo